

Dette brevet med innlegget "Marionettenes dans makabre" ble sendt til "Aftenposten" den 11.01.00. Det ble ikke trykket, jeg antar at det ble for "sterk" kost. Det gjenspeiler at trafikulykker er samfunnsmessig helt akseptert, også helt til topps i det politiske hierarkiet.

AFTENPOSTEN

Att: Debattredaksjonen.

Vedr. Debattinnlegg om trafikulykker.

Under henvisning til samtale mellom Dem og Liv Hagen, leder i Landsforeningen For Nakkeslengskadde, den 10.01.00, oversender vi vårt debattinnlegg om temaet trafikulykker og stiller spørsmålet om hvorfor vi aksepterer "små" dødsulykker uten særlig stor deltagelse hverken av presse, ansvarlige eller kriseteam. Alle ulykker berører enkeltindividet enten det er en som blir drept eller det er flere. Sorgen for den enkelte pårørende er like sterk uavhengig om den omkomne dør "singel" eller i "flokk". Og for den som har sett døden i hvitøyet er opplevelsen uansett ulykkestype like sterk.

Det som opprører oss sterkt er den offentlige likegyldigheten og aksepteringen av at dødsulykker er en konsekvens av det mobile mennesket. Og at ingen er villig til å plassere ansvar ei heller ta ansvar.

Innlegget kan kanskje virke noe spissformulert, men det er skrevet i dyp respekt for de omkomne og deres etterlatte. Vi føler likevel at skal vi klargjøre våre synspunkter og synliggjøre at virkeligheten er like tung for pårørende og skadde enten ulykken har skjedd i liten eller stor sammenheng må vi formulere oss slik.

Med vennlig hilsen

For Landsforeningen For Nakkeslengskadde

Oddbjørn Otterstad

Sekretær

Marionettenes dans makabre.

Knokkelmannen har svingt ljaen igjen og tatt for seg to store jafs, en skipsulykke med 16 omkomne og en togulykke med 19 omkomne.

Døden danser og ler, leker med marionettene sine, statsminister, statsråder, direktører, sjefer, kirken. " Hvor mange må jeg jafse hver gang før fanden byr opp til dans? Hva er nedre grense for oppmerksomhet ?" Kvalifiserer en død til begravelse med kapellan ?, 3 til begravelse med sogneprest? 5 til prost, 8 til domprost, 15 til biskop og regjeringsnivå ?.

Jeg må bare spørre fordi dødstallene i de to siste store ulykkene overført til trafikkulykker på landeveien, så ville det ta kun 16 døgn før summen av trafikkdrepte er like stor som ved tragedien med forliset til "Sleipner" og 19 døgn for å nå samme antall som under tragedien ved Åsta. Disse tallene er i forhold ulykkesstatistikken for 1998. Sammenligner vi med tallene for 1999 blir det 19,5 og 23 døgn.. Hver tredje uke er summen av drepte på landeveien like stor som antall omkomne i den tragiske togulykken på Åsta.

Stiller statsminister, regjeringsmedlemmer, vegdirektør, veisjefer til minnegudstjeneste hver tredje uke hvor biskopen er forrettende prest for å minnes de døde og være delaktige i de etterlattes sorg. Og med påfølgende svarteperspill om hvem som kan stilles til ansvar for at det gikk som det gikk. Hver tredje uke, det blir årlig ca. 17 minnegudstjenester med kongelig deltagelse, om vi skal holde takten.

Betyr ikke 300 til 400 drepte og 10 til 15000 skadde på landeveien noe så lenge det skjer i små porsjoner, kan knokkelmannen høste i det stille bare han tar litt om gangen?

Hører vi lyden av "greie" forsikringsoppgjør i kjølvannet av store ulykker ?

Vi har politikere som ikke tar ansvar, vi har en regjering som er verdensmester i løftebrudd, noe som i min verden heter å lyve. Ansvarsfraskrivelse er det normale, både blant politikere og byråkrater, svartepersillet om ansvar går helt til man har fått plassert det så langt nede i hierarkiet at sjefskiktet går fritt. Man kan alltid ofre noen for en god sak. For som Steinar Killi, direktør i jernbaneverket, så treffende uttalte " Det er forbundet med risiko å reise." Stupiditeten følger ikke hierarkiet.

Når våre politikere og byråkrater ikke kan håndtere sine arbeidsoppgaver, eller det skjer ting som er åpenbart deres ansvar å ha kontrollen med både skal og bør de ta det fulle ansvar og forlate sine stillinger. Det handler om grunnpilarene i parlamentarismen, skal vårt demokrati være levende og ha folks tillit og respekt må det nødvendigvis være slik.

Det uverdige svartpersillet om ansvarsfraskrivelse avler bare forakt for politikere og deres byråkrater.

Det kan ikke vårt demokrati leve lenger med.

Landsforeningen For Nakkeslengskadde